

Følgende spørgsmål vedrørende fortolkningen af artikel 1, litra b), i Rådets forordning (EØF) nr. 1768/92 af 18. juni 1992 om indførelse af et supplerende beskyttelsescertifikat for lægemidler ⁽¹⁾ (EFT L 182 af 2.7.1992, herefter »forordningen«) forelægges for De Europæiske Fællesskabers Domstol med henblik på en præjudiciel afgørelse:

- 1) Såfremt et grundpatent beskytter en ny medicinsk anvendelse af et terapeutisk stof, spørges, hvad der skal forstås ved udtrykket »produkt« i forordningens artikel 1, litra b), og især, om anvendelsen af det terapeutiske stof har betydning for, hvordan »produkt« defineres ved anvendelsen af forordningen?
- 2) Skal udtrykket »sammensætning af aktive ingredienser i et lægemiddel« i forordningens artikel 1, stk. b), fortolkes således, at de bestanddele, som sammensætningen består af, hver for sig skal have terapeutisk virkning?
- 3) Foreligger der også en »sammensætning af aktive ingredienser i et lægemiddel«, når den ene af bestanddelene i en sammensætning af stoffer, der består af to bestanddele, har terapeutisk virkning for en bestemt indikation, og den anden bestanddel gør det muligt at anvende lægemidlet i en dispenseringsform, der medfører, at lægemidlet får virkning for denne indikation?

⁽¹⁾ EFT L 182 af 2.7.1992, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 10. februar 2005 af Bundessozialgericht i sagen Gertraud Hartmann mod Freistaat Bayern

(Sag C-212/05)

(2005/C 193/15)

(Processprog: tysk)

Ved kendelse afsagt den 10. februar 2005, indgået til Domstolens Justitskontor den 17. maj 2005, har Bundessozialgericht i

sagen Gertraud Hartmann mod Freistaat Bayern forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- a) Skal en tysk statsborger, som i 1990 flyttede sin bopæl fra Tyskland til Østrig, men opretholdt sit tjenesteforhold som posttjenestemand i Tyskland og siden da har udøvet sin beskæftigelse som grænsearbejder, i perioder mellem januar 1994 og september 1998 også anses for vandrende arbejdstager som omhandlet i Rådets forordning nr. 1612/68/EØF om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet ⁽¹⁾?

- b) Såfremt spørgsmål a) besvares bekræftende:

Udgør det en indirekte forskelsbehandling som omhandlet i artikel 7, stk. 2, i forordning nr. 1612/68, hvis den under a) nævnte persons ægtefælle, som har bopæl i Østrig og østrigsk statsborgerskab og er ikke-erhvervsaktiv, i den pågældende periode er blevet udelukket fra at modtage tysk børnepasningsydelse, fordi den pågældende hverken havde bopæl eller sædvanligt ophold i Tyskland?

⁽¹⁾ EFT 1968 II, s. 467.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 10. februar 2005 af Bundessozialgericht i sagen Wendy Geven mod Land Nordrhein-Westfalen

(Sag C-213/05)

(2005/C 193/16)

(Processprog: tysk)

Ved kendelse afsagt den 10. februar 2005, indgået til Domstolens Justitskontor den 17. maj 2005, har Bundessozialgericht i sagen Wendy Geven mod Land Nordrhein-Westfalen forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Er fællesskabsretten (navnlig artikel 7, stk. 2, i Rådets forordning nr. 1612/68/EØF om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet ⁽¹⁾) til hinder for, at Forbundsrepublikken Tyskland udelukker en statsborger fra en anden medlemsstat med bopæl i den pågældende stat, som i Tyskland udøver en beskæftigelse i ubetydeligt omfang (mellem 3 og 14 timer pr. uge), fra at modtage tysk børnepasningsydelse, fordi den pågældende hverken har bopæl eller sædvanligt ophold i Tyskland?

⁽¹⁾ EFT 1968 II, s. 467.

Sag anlagt den 17. maj 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland

(Sag C-216/05)

(2005/C 193/17)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 17. maj 2005 anlagt sag mod Irland af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved X. Lewis, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

— Det fastslås, at Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 6 og 8 i Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet ⁽¹⁾, som ændret ved Rådets Direktiv 97/11/EF af 3. marts 1997 om ændring af direktiv 85/337/EØF om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet ⁽²⁾, idet det har betinget den fuldstændige og effektive inddragelse af offentligheden i visse miljøkonsekvensvurderinger af forudgående betaling af deltagelsesgebyr.

— Irland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sagsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Den irske planlovgivning bestemmer, at planmyndigheden eller appelnævnet i planlægningssager kan opkræve offentligheden

deltagelsesgebyr for at fremkomme med bemærkninger eller udtale sig i planlægningssager og for at fremkomme med bemærkninger under appel af planlægningssager. Kommissionen har gjort gældende, at opkrævningen af sådanne deltagelsesgebyrer er i strid med direktiv 85/337/EØF, som ændret ved direktiv 97/11/EØF, af følgende grunde:

— der er ingen udtrykkelig bestemmelse i direktivet, der tillader opkrævningen af sådanne gebyrer

— sådanne gebyrer er i strid med direktivets opbygning og formål

— ordlyden af direktivets artikel 6, stk. 2, og artikel 3, åbner ikke mulighed for den frihed i fortolkningen, som Irland søger at give den, og

— Irland har vanskeliggjort udøvelsen af de rettigheder, offentligheden er givet i medfør af direktivets artikel 6, stk. 2.

⁽¹⁾ EFT L 175 af 5.7.1985 s. 40.

⁽²⁾ EFT L 73 af 14.3.1997 s. 5.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 3. marts 2005 af Tribunal Supremo i sagen Confederación Española de Empresarios de Estaciones de Servicio mod Compañía Española de Petróleos, S.A.

(Sag C-217/05)

(2005/C 193/18)

(Processprog: spansk)

Ved kendelse afsagt den 3. marts 2005, indgået til Domstolens Justitskontor den 17. maj 2005, har Tribunal Supremo i sagen Confederación Española de Empresarios de Estaciones de Servicio mod Compañía Española de Petróleos, S.A. forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål: